

ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ

ԱՆՆԱՆ ՎԵՐՈՐԻՆ ԱՌԻՆ ԵՊՈՒՆ ԶՈՐԻԿԻ,
Գեղեցիկ օր մ' արդ զըմուտքին է մեզ զըռնել:
Կը սոսկայ մեզի աղքատն առիթ ցուրտներն իսկ:
Զանաք զանի մըխիթարել...

Աշխատինք արդ, քուրիկ, չըթնաղ զարգեր ի հուններ
Զոր փարեանն ծախել աղքատը նարսառներուն:
Ի՞նչ Աստուծո՛վ միայն անոնց վարչքն ըսպաններ
Զըփնուրանք սին զգով թիւն:

Քուրիկ, չըմանն այս տարի շատ խիտտ պիտ' ըլլայ,
Եւ բակին մէջ արդէն աբխուր ողորմ' ձայնով
Կը պաղատի օգնութիւն մեկ փութիկ աղլայ,
Յարսուն կարճան ձեռնաշնորհուն մէջ փշելով:

Յաճախ անտար, քուրիկ, ժաման չեմին զըրայ
Անի մանկամարդ կինը աղքատ կաղմըւածով:
Որ անուցանէ իրեն պէս մի աղքատիկ աղլայ,
Եւ կու լայ զինքն ըսփոփելով:

ժամէն ելան տունն երեկ զինք փնտռեցի:
Ըսին որ ան ինչանդ' առան աեղ շունչնեւով
Հոն մերձակայ կամբարանոցը կը պառկի,
Որ կը չեմէ սովալըւով մանկիկն իր քով:

Մայրս լաւով առաւ իննի աղբորութիւն,
Զոր հասուցի անխիղապէս թըլուառ այն ժօր:
Բայց չի բաւեր ան, աշխատինք մենք եռանդուն
Թեթեւ ցընել անոնց վիշտերը բիւրաւոր:

Մէր աղօթքի զըրգին մէջ ես
Կը կարգամ միշտ, քուրիկ, իմաստ մը պայտիսի
« Թէ աղքատներն եղբայր են մեզ,
Որ անոնք ալ մեզ պէս որդիք են Յիսուսի »:

« Մեզի համար հարցաւորութիւնն է փորձաբար.
« Ո՛ր որ ունի շատ' պէտք է շատ սոսկ օգնութիւն,
« Իսկ ո՞վ որ չի՛լ' որչափ ներք կարողութիւնն:
« Աըրտէն բըղխածը պէտք է տալ յօծարարար,
« Գանձի մը պէս պիտի անցնի լուսման այրելոյն »:

« Մեզի այսպէս կ'ուսուցանեն սուրբ մատենաներ.
« Թէ աղքատին քովէն կ'երկնայ հրեշտակ մը միշտ.
« Թ' երկինքն իրբեւ յիշոց պատմի մերձեւ մը միշտ.
« Թէ քաղցի հիշ մ' անիծէ զայն որ չի լլաներ,
« Եւ աղքատին տուաչն Աստուծոյ կու տայ նըւեր »:

Թէ չէք հաւտար անա պատմեմ' մի պատմութիւն
Հրաշքի մը զոր գործեց զըլուին առաքելոց,
ժամանակի մը մէջ քան մերը լաւագոյն,
Յոպպէի մէջ ըստ տարբ Գըրոց:

Միտաւ հոն փին մը որ կ'ընէր աղբորութիւն.
Կու տար որբին կերտփուր, աեղ' աղտորելոյն.
Եւ իր օրհնեալ յարկէն երբեք չէր արձակած
Ինչայն ձեռքով ոչ մէկ թըլուառ և կամ սոված:

Կու զան իսկոյն կ'իմացնեն զայն Պետրոսին:
Տան մէջ զըրտն էին զըլծած այն նընթեցեալ,
Եւ անոր շուրջը կեցած հոն կ'աղօթէին.
Կ'աղաչէին զայն իրենց տալ:

Որ աղքատները մանաւանդ, կեք աղքատներ
Կը պատմէին անոր ըրած բիւր բարեքներ.
Արեւի, մանկուքը կը ցուցնէին արտաստագին
Անոր իրենց տուած ըզգեստները Պետրոսին:

Աղօթեց ան ծուներ զըրած:
Մեռելին վրայ աստուածային շնորհն ի՞նչ:
Ուր էլ ըստաւ անոր. և ան իսկեւ ելաւ.
Եւ Աստուծոյ բաշք ամբարիւ հաւատաց,
Երբ Պետրոս զայն իրենց տուաւ:

Տանք, բայց առանց ցոյցի, և նոյն իսկ ի ծածուկ.
Քուրիկ, հոն վերը կու վըկայ մ' ամենատես:
Տանք. մեր երկրի վըրայ աբգաւս աղբորութիւնք
Երկնքի մէջ մեզ պիտ' ըլլան գանձերու զեղ:
Ա. ԳՈՒԻԴՈ

Թրգմ. Հ. Ա. ՂԱԶԻԿԵԱՆ

ՔԱՂՈՒԱՆՈՑ ՑԱՆԿ ԱՐԵՒԻԵԼԻԻ ՎԵՐԱԵԲԵՐԵԱԼ ՕՏԱՐԱԶԳԻ ԹՎՈՒԱՆՈՑ

1. — La Géographie, — Bulletin de la
Société de Géographie — Փարիզ. Թիւ 10.
— 1900. — Հրատարակած է Տեղեկոյնք
Ստորին Միջագետաց վրայ. E. de Morgan.

2. — Le Tour du Monde. — Փարիզ. Թիւ 4
41-45. — 1900. — Ունի յօդուած մը. Մտա-
տրական կեանք արդի Պարսկաստանի մէջ,
G. Labadie — Lagrâte.

3. — Société royale de Géographie
d'Anvers. — Անվերս, Թ. 3, — 1900. —
Միջնորոշումն ի Կովկաս և ի Թուրքաստան,
H. Primbaull.

4. — Globus, Brunsvik, Հատ. 78. Թիւ 4
14-18. 1900. — Հարսանական սովորաբան-
ներ Անդրակովկասի մէջ. N. V. Seidlitz,